

[Jan Petersen]

uanset hvordan vi skruer dem sammen. Man kunne f.eks. godt forestille sig, at vi sagde: O.k., de første 50 må man fyre, hvis man har 100 medarbejdere. Så kunne tallet 50 jo fortsætte. Så er det da klart, at man ville nøjes med at fyre 49 i et eller andet antal portioner.

Så alle mulige forskellige modeller vil betyde, at vi skaber omgælsesproblemer. Men det, der er afgørende for os, er, at hvis man skærper bestemmelserne meget kraftigt her, så udløser vi en hel anden type ansættelsesformer, som vi heller ikke er interesserede i. Så den balance, vi her har fået indarbejdet, kan holde foreløbig. Nu overvåger vi det.

Men vi har ikke været interesseret i at få udløst en række meget mangelfulde og sjove, underlige ansættelsesformer på de danske virksomheder. Derimod har det været vigtigt for os så at få aftalesystemet i spil for at få samlet nogle af de brancherettede problemer op, der kan være. Det er det saglige i det her.

Alt det andet, der i øvrigt bliver sagt, og som også har præg af valgkamp, skal jeg lade stå uden kommentarer.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil godt sige til hr. Holger K. Nielsen, at denne sag ikke kan bruges til at bekræfte eller bevise hverken flimmer eller uro i regeringen eller noget som helst andet.

Det er – som hr. Holger K. Nielsen selv siger – en fantastisk sag. Det er et enkeltstående tilfælde, for det er et tilfælde, hvor to regeringspartier føler sig bundet af en dagsorden fra tidligere, mens to andre regeringspartier er af den opfattelse, at man har levet op til den dagsorden på et tidligere tidspunkt, ved at Venstre og Konservative er kommet med et forslag, der så bare aldrig er blevet færdigbehandlet.

I den situation er der naturligvis diskussioner internt i regeringen, og dér har CD fra starten sagt, at det ikke er vores kop te, og at vi ønsker en anden løsning, men selvfølgelig på en måde, så ingen bliver hængt ud for forligsbrud.

Det er situationen, det er en atypisk sag, det er et enkeltstående tilfælde, og at hr. Holger K. Nielsen skal bruge det som et eksempel på flimmer og uro, viser, at det mangler på mange gode andre eksempler.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Den, der kalder mig herop, er hr. Ole M. Nielsen, som helt klart påpeger, vi har haft en fortolkningsstrid om, hvad dagsordenen betød.

Det har vi, men den kom først på bordet, dengang både CD og Kristeligt Folkeparti og Fremskridtspartiet og andre virkelig begyndte at gå ind i den her sag. Jeg kan citere fra forhandlingen, da vi vedtog dagsordenen. Den er fra den 28. januar 1992, og dér siger fru Lone Dybkjær (Folketingstidende 1991-92, forhandlingerne, sp. 5678):

»Jeg vil gerne til CD's og Fremskridtspartiets ordførere sige, at det er, som om der ikke i forvejen eksisterer en lovgivning på dette område. Men det gør der jo. Det, der er tale om, er at skærpe en eksisterende lovgivning, som ikke har været ændret i ganske lang tid, og hvor vi nøgternt må konstatere, at Danmark er ved at komme bagud. Derfor forstår jeg ikke CD, som normalt sammenligner den danske lovgivning med, hvad der foregår i EF og andre steder.«

Der var ingen tvivl dengang i fru Lone Dybkjær's sind efter min bedste mening: det handlede om at gå ind og skærpe eksisterende lovgivning. Senere er det så blevet tolket til, at det kun drejer sig om virksomhedslukninger, og senere igen går regeringen så alligevel ind i sidste ende og sørger for, at det ikke kun drejer sig om virksomhedslukninger.

Det er så sandelig en interessant sag, det må jeg sige.

Helge Sander (V):

Som det allerede er fremgået af forhandlingerne, blev dette forlig først forelagt Arbejdsmarkedsudvalget i aften kl. 22, og derfor foregår forhandlingerne under reglen om dispensation. Det er jo noget, vi betragter som en selvfølge herinde – at vi giver disse dispensationer – men for første gang må jeg tilstå, at jeg har haft det meget dårligt med at give dispensation, dels fordi jeg synes, at sagen har en temmelig alvorlig karakter, dels fordi jeg synes, at Folketinget i den her sag er blevet behandlet særdeles uanstændigt.

Jeg kan som eksempel nævne, at udvalgsarbejdet startede sidst i februar med, at der blev stillet spørgsmål nr. 1, 2 og 3. De blev besvaret